

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Štajarski Slovenci. na noge!

Prvi slov. katoliški shod se vrši v Ljubljani, dne 30. in 31. avgusta. Vabimo in pozivljemo pa vas že zdaj — o pravem času —, da si more vsak, ki se meni vdeležiti zbora, lepo razdeliti svoje opravke in stanovske dolžnosti, da potem more brez kvara par dnij oditi od hrama. Čez vse je želeti, da se zbora udeležimo v velikem, v ogromnem številu, naj ima I. slov. kat. zbor pravo lice katoliškega, slovenskega naroda, in da bomo dostojno zastopani tudi mi štajarski Slovenci, kakor smo tudi mogočna veja slovenskega drevesa. Naj nikdo ne pravi: opravili hodo tudi brez mene; jaz sem itak katoličan in Slovenec, naj že grem na shod ali ne. To je mogoče, toda na takošnjih zborih budi se katoliška zavešt, se zaneti ogenj pobožnosti; iskrica sicer živa pod pepelom vzgori s plamenom, in razgreje tebe, a vname tudi druge. In za katoliško stvar, za katero je dal božji Sin sam sebe, ne morejo se božji otroci nikdar dosti razgreti. Zato pa naj pridejo na shod tudi kristjani, katerim katoliška stvar ni prva reč. Morebiti pri tem močnem ognji očistijo svoje mnenje ter postavijo versko svoje prepričanje zopet na tisto mesto, katero dohaja sv. veri. Naj tudi ne izostanejo tisti, ki menijo in tudi pišejo, da bo kat. shod v Ljubljani slovenski dom zatajil in slovensko mater porinil za vrata; naj vendar o pravem času še vprašajo shod, kaj mu je ime, saj svojega imena ne skriva, ampak si ga je napisal prav na čelo: I. slovenski, katoliški shod.

Radi pridimo na shod, da se skupno veselimo, da smo Slovenci katoliški narod, da je Sin božji že zgodaj Slovence poklical k pravi veri in do danes ohranil v pravi veri. Tolike milosti božje radujejo se le redki narodi. Pridimo radi na shod, da pri očitni službi božji združeni molimo za peščico ogerskih Slovencev — menda jih je 30 tisoč —, ki so kalvinci, da jim Bog da spoznati krščansko resnico, a tudi za tiste slaboverne Slo-

vence, ki imajo ime katoličanov, v djanji pa vere ne kažejo. Veseli pojdemo v Ljubljano, da glasno zagovarjamo pravice, katere imamo kot katoliški narod od Boga. Če posamezni kaj tirja, kdo ga posluša? Če pa zažene celi tabor svoj glas, tresejo se neverniki. Hitimo na zborovanje ter visoko povzdignimo in razvijmo bandero, da nam nikdo s silo ne izdere in ne izvije prapora, ki nosi naše geslo: vse za vero, dom, cesarja! Podvizajmo se v belo Ljubljano, da se spoznamo in do dobrega pogovorimo, kakor pravi možaki, ter se zedinimo v vseh potrebnih rečéh, da ne bode več v posmeh naša nesloga našim sovražnikom, in na kvar našim svetinjam. Tudi tisti, ki se ne morejo razgreti za slovensko katoliško stališče, naj pridejo, naj pogledajo in naj sodijo; če jih že ne bomo mogli pregovoriti, morebiti bodo pa za naprej vsaj morali čislati svojega nasprotnika in priznati njegovo vrlost. Poleg tega še bomo videli več lepega, slovenskega sveta in ga potem tembolj ljubili. Zraven bele Ljubljane bodo oni, kateri bodo imeli za to časa, voljo in veselje, z malimi potroški še lahko obiskali Postonjsko jamo in Bleško jezero, in se pri tej priliki radovali nad velikanom slovenskih gor, tolikokrat slavno opevanim Triglavom, če bodemo vredni, da nam pokaže svoje sére glave.

Tedaj naj se nikomur ne mili stopiti na I. slov. katol. zbor v Ljubljano!

Pogoji za udeležbo na I. slov. katoliškem shodu se beró v št. 29 »Slov. Gospodarja«. Njim pristavimo mi le to: Ker je že malo časa, zato je najkrajša pot, ako se oglasi človek naravnost v Ljubljano za vstopnico in sploh naznani svoje želje osrednjemu odboru v Ljubljani. Se ve, da ustrezemo tudi mi radi, ako se kdo do nas obrne.

Pripravljavni odbor I. slov. kat. shoda za Štajarske Slovence.

V Mariboru, dne 30. julija 1892.

Cerkvene zadeve.

Prihod in vmeščenje čast. gosp. župnika Karba v Zrečah.

V petek, dne 15. julija okoli ene popoldne so nam pripeljali veleč. gosp. Karol Gajšek, dekan na Dobrni, svojega mnogoletnega kapelana, čast. gosp. Matija Karba, katerega so nam naš premil. knez in škof Mihael odločili za novega gospoda župnika. Šolska mladina pod vodstvom svojih skrbnih odgojiteljev in mnogo oveseljenih faranov pričakovalo je častitega duhovnega očeta pri krasnem slavoloku v Spodnjih Zrečah. Tam so naš čast. gospod kapelan in petmesečni provizor č. g. Vinko Čepin pozdravili novega gosp. župnika. Tje so prihiteli naš občinski predstojnik g. Rušnik, cerkvena ključarja gosp. P. Dobnik in Fr. Vedečnik v imenu vse fare prav spodobno počastit trinajstega Zrečnega župnika, ki so bili nad tem pristréim našim vsprejemom očividno iznenadeni. Lep sprevod, z domačo godbo na čelu, pomikal se je od slavoloka po drevoredu tje v praznično ovenčano farno cerkev. Tu so se opravile kratke večernice v počesčenje farnega priprošnjika sv. Tilna.

V nedeljo, dne 17. julija pripeljali so se naš, tudi še novi dekan, veleč. gosp. Jernej Voh iz Konjic, da sami vmestijo po cerkvenih običajih našega gosp. župnika. K tej redki slovesnosti zbrali so se žal, da le nekateri sosednji gospodje duhovniki, ker drugi so bili zadržani po »lepih nedeljah«, ki se vsako leto ravno toto nedeljo obhajajo pri treh sosednjih farah. Prijetno iznenadili so nas pa s svojo ljubeznjivo navzočnostjo vojaški kapelan, gosp. Marzidovšek iz Laške Gorice. Vhod iz župnišča v farno cerkev zaljšale so nedolžne družice. Tam so po dovršenih latinskih molitvah stopili na leco č. gosp. dekan Konjiški ter so nam v domači besedi povedali, kdo da so naš novi gospod župnik in katera da bo njihova služba med nami. Iz tega kratkega govora smo se do dobrega prepričali, da so premil. knez in škof hoteli nam izkazati res posebno svojo naklonjenost, ker so nam poslali tega gotovo odličnega gospoda za novega župnika. Po pridigi so peli naš novi gospod župnik slovesno sv. mašo, pri katerej sta jim stregla Vitanjski in Loški gosp. župnik in pa Konjiški gospod vikarij. Ko se je odpela zahvalna pesem, spremljali smo novega gospoda župnika v slovesnem obhodu nazaj na njihov novi dom, kjer smo jim pri njihovi gostoljubni mizi voščili ljubega zdravja in vseh nebeskih blagrov, da bi zamogli Zrečko župnijo najbolj srečno vladati dolgo vrsto let! (Dodatek uredništva: Naš list ima malo prijateljev, ki bi ga bili tako pridno zalagali s tečno duševno hrano, kakor ravno ta novi gosp. župnik Karba. Ko jim dnes uredništvo po dolžnosti častita, še za prihodnje priporoča svoj list njihovemu marljivemu peresu!)
P. N.

Mili darovi za družbo vednega česčenja:

Dobova 19 fl., Razbor 17 fl., Ptuj 6 fl. 60 kr., Gotovlje 7 fl. 50 kr., Gornji grad 2 fl., Solčava 11 fl. 70 kr., Cirkovce 15 fl. 95 kr., Sv. Peter pod Sv. Gorami 5 fl., Buče 2 fl. 75 kr., Jarenina 40 fl., Žitale 10 fl., cerkev Sv. Alojzija 3 fl., Karl Rop 1 fl., Urša Kostanjšek 1 fl.

Gospodarske stvari.

Kako rediti žrebeta s kravjim mlekom?

Nesreča nikdar ne praznuje. Tega je najbolje prepričan živinorejec. Pogosto se toraj pripeti, da kobila,

ki je skotila, oboli ali ne pusti žrebetu sesati, ali pa celo pogine. Kaj je v tem slučaju storiti konjereju? Kako vzrediti žrebe, s čim je krmiti, ko nima matrne hrane? S kravjim mlekom. Vendar pa se kravje mleko precej razlikuje od kobilinega. Kravje mleko ina manj maščobe in sladkorja, pa več žmitka ali mohota, to je onega, iz česar obstoji sir. Potrebno je toraj kravje mleko, kolikor mogoče, enako storiti kobilinemu, kar se zgodi s tem, da se mn pridene deseti del vrhnja ali smetane in sladkorja. Litru mleka treba je primešati en dekagram vrhnja in ravno toliko sladkorja. Boljše je mleko mlade krave, katera je še pred kratkim telila, ker je bolj masno. Zraven je treba priliti četrti del vode, k litru mleka toraj četrt litra vode, da se ne napravi tako hitro sir. Ako pa se ne prilije vode, tedaj se žrebetu v želodcu mleko vsede, da je težko prebavi ter dobi drisko.

Ravno tako je ravnati s kravjim mlekom, katero se daje žrebetom kot zdravilo pri vratnih boleznih, influenci, katero tudi konji dobivajo itd.

Teden dni staro žrebe potrebuje na dan dva litra kravjega mleka. Dobro je mleko toliko segreti, da ima kakih 25 stopinj toplote, ter je žrebetu podati v štirih obrokih.

Zelo koristno je, ako se pri krmljenji žrebeta poslužuješ sesalne steklenice s kavčukovo cevjo. Korist pa obstoji v tem, da žrebeta mleko po malem po cevi sesajo ter je lažje prebavijo. S časom daje se žrebetom več mleka. Ko so tri tedne stara, primešuje je mleku nekoliko popa. Pop mora biti napravljen iz ovsene ali pa ječmene moke ter dobro kuhan. Nikdar pa naj konjerejec žrebetom take starosti v mleku ne primešuje nekuhane moke. Slinivke takih žrebet še so preslabo razvite, da bi mogle dati dovolj slin za prebavljanje močnih cmokov. V dveh do treh mesecih se pa slinivke že toliko okrepečajo, in zobje žrebetu toliko vzrastejo, da zamore namočen kruh snesti (žreti). Pozneje se zamore krepkemu žrebetu podajati že tudi semtertje debelo mleto ovsena moka.

Kaj pa je krivo, da nekatere močne kobile kotijo slaba žrebeta? Vzrok temu je, da morajo nekatere kobile, posebno zadnji čas, ko so breje, preveč delati, druge vedno v hlevu stojijo. Oboje je kobili in žrebetu škodljivo. Breje kobile naj vsak dan kaj lahkega delajo. Če pa ni takega dela, pa jih moraš pustiti vsak dan nekoliko ur na sveži zrak, da se sprehodijo.

Blatna krma.

Večkrat se izgodi, da se udere ploha prav v času, ko je čas kositi ali že celo, ko je pokošeno. Letos se je prav mnogim kmetovalcem prigodilo, da so spravili domov ali blatno seno ali vsaj ne popolnem suho. Oboje je nezdravo in mora se prav previdno z njim ravnati predno ga položimo živini.

Na takem senu, ki se spravi v mokrem, ni le blato, temveč naredijo se na njem tudi neke škodljive gljivice. Če se torej tako seno polaga živini, zbolí prav pogosto in posebno rad se je loti vranični prisad pa tudi druge bolezni, več ali manj nevarne, niso redke.

Ako mora torej gospodar polagati oblačeno seno, naj gleda, da odstrani, kolikor mu je mogoče, nevarnost od živine. Če je seno le blatno, naj ga dobro pretrese na vilah, da odleti prah z njega. Če pa kaže že vonj sena, da se je močno skvarilo, tedaj se naj vse tisto odloči, ki je jako skvarjeno, drugo pa se naj spravi na solnce in dobro premeša, potem pa premlati s cepovi, da se odpravi prah in glivice iz sena. Ako pa to ni mogoče, naj se seno zreže in potem z vreló vodo popari. Poleg tega pa se naj daje živini vselej čista voda; če ne dobi le-te, zbolí ti živina še tem preje. Vrhu tega

pa glej v takem času še bolj na živino in brž, ko vidiš, da se drži klaverno, poskrbi ji bolje krme ali če je mogoče, pokličí živinozdravnika. Ta bode lažje izpoznal, kaj je živini in tudi krmo ti lahko pregleda, če je dovolje zdrava. Pri takem krmljenji pomaga tudi veliko živinska sol ter prepreči bolezní živine.

Sejmovi. Dne 5. avgusta pri Sv. Janži nad Arvežem, v Loki in na Ptuji. Dne 6. avgusta pri Mariji Snežni in Novi cerkvi za Ptujem. Dne 10. avgusta v Celji, v Lučanah, pri Sv. Lovrenci na Dravskem polji in na Kor. železnici v ter Slov. Gradci. Dne 12. avgusta v Veržejah in pri Sv. Juriji v slov. gor.

Dopisi.

Iz Solčave. (Slovo in zahvala). Z žalostnim srcem naznanjamo, da so nas junija t. l. zapustili v občé priljubljeni č. g. Franc Zdolšek; izvolili so si namreč drugo faro, Št. Jurij pod Tabrom. Bili so nekaj nad 10 let v tej silno težavnej fari opravljali težke dolžnosti kot župnik z veseljem, natančno in vestno. Bili so vneti dušni pastir, ne samo v cerkvi, temuč tudi zunaj cerkve. Prizadevali so si vsestransko, da bi olepšali hišo božjo. Tako so dali farno cerkev slikati fresko, ki je zares kinč celej fari, da jej blizu ni enake, pozidali so na novo podružnico sv. Duha, zelo lično cerkvico, katera ima zvon, ki tehta 24 starih stotov; pripravili so tri lepa nova bandera, oskrbeli cerkveno opravilo in nazadnje so tudi naročili v Ljubljani lepo novo gotično monstranco, h koji so iz lastnega žepa veliko darovali. Pa ne samo za cerkveno poslopje, tudi za vsa druga so lepo skrbeli ter zapustili vse v najboljšem stanu. G. Zdolšek so znali z ljudmi tako prijazno in lepo ravnati, da so si srea vseh pridobili. Toraj preč. g. župnik, ne vzemite nam za zlo, da Vas zahvalimo za trud, katerega ste imeli z našo faro, kakor tudi za lepe nauke, katere ste nam na srea polagali. Preč. g. župnik, ohranite nas v blagem spominu, priporočamo se Vam v gorčo molitev, kar bomo tudi mi storili do konca našega življenja, po smrti pa bi se videli tam v nebesih, kjer ni več solz, temuč vedno veselje. Solčavani.

Iz Jarenine. Veliko duhovno veselje je bilo za župljane Jareninske dne 29. junija t. l. zaradi Alojzijeve podobe, katero so nam oskrbeli za vse dobro vneti, posebno pa za lepoto in snažnost hiše božje naš visokočastiti gosp. dekan. Podoba je pravo mojstersko delo gg. Fellingner-Hasslinger na Dunaji in stane s stroški vred 170 gld. 65 kr., ter je postavljena v spomin lanske tristoletnice sv. Alojzija. Blagoslovili so nam jo preč. g. Jakob Bohinc, stolni župnik Mariborski. Genljivo so zapela dekleta, ko se je podoba prinesla iz župnišča ter nesla v slovesni procesiji v cerkev k blagoslovljenju. Po blagoslovljenju podobe so pa veleč. g. Janez Vreže, korvikarij Mariborski, obilni množici prav lepo razložili nedolžno in zatajevalno življenje sv. Alojzija. Bodi še omenjeno, da so Jareninski mladeniči naredili poseben vtis na navzoče »s snežno-belo lilijo«, ki jo je vsak imel na svojih prsih in ki pomeni nedolžnost. O da bi mladenči in mladenke posnemali angeljsko čednost sv. Alojzija!

Iz Celjske okolice. (Osobne vesti.) Gotovo so Vam, dragi bralci, še v živem spominu dopisi iz lepe Celjske okolice, v katerih se je opisovalo gospodarstvo Celjskih nemčurjev v naši občini. Znan Vam je gotovo tudi Stibenegg, kateri je bil glava tega sicer le malo let trajajočega gospodarstva, ali bode ostalo občanom gotovo še mnogo let v spominu. S pomočjo Celjskih

nemčurjev posrečilo se mu je namreč priti v občinski odbor Celjske okolice, kjer je postal prav za prav župan in zraven tega še načelnik krajnega šolskega sveta. To so bili za okoličane hudi časi! Ni ga bilo gospoda v Celjski okolici čez-nj. S pomočjo Antona Mravlak-a, kateri mu je bil samo po imenu župan, vladal je v občini, kakor paša in kaznoval te, kateri niso hoteli trobiti v njegov nemčurski rog. Kot načelnik krajnega šolskega sveta postal je tudi oskrbnik občinske hiše v mestu, kjer je bila in je še sedaj slovenska šola. Da mu je bodla ta narodna šola in njeni vrli učitelji v oči ter mu bila trn v peti, je lahko razumljivo. Pregnal je iz nje mirne stanovalce, celo nadučitelja ter se naselil sam va-njo in pripeljal seboj svoje pristaše; prejšnji stanovalci plačevali so najemnino redno; Stibenegg in njegov tovariš Ferik pa sta ostala najemnino tako dolžna, da jih je morala občina tožiti in še sedaj ni ves ta dolg poravnán. Premalo prostora bi bilo v tem listu, ako bi hotel popisati, kako je delal Stibenegg kot občinski odbornik in načelnik krajnega šolskega sveta proti slovenskim prebivalcem. Zadosti je, če rečemo, da je bilo njegovo postopanje že tudi višjim oblastim, katere nam niso vedno prijazne, odveč tako, da je moral odstopiti kot načelnik krajnega šolskega sveta in ker ni plačeval stanovanja, iti tudi iz občinske hiše. Stibenegg-ova zvezda obledela je v Celjski okolici in sčasoma popolnoma zatemnela. Prišli so v Celjski okolici drugi, boljši gospodarji na krmilo, kateri ne poznajo med občani nobene razločka, kateri se trudijo, da popravijo to, kar so njih predniki skazili in da poravnajo dolgove, katere so napravili prej nemčurski gospodarji. Šola trirazrednica je ostala ter se lansko leto lepo prezidala in je upati, da se razširi v kratkem v štirirazrednico, ostali so narodni učitelji, kateri imajo popolno zaupanje pri občanih Celjske okolice. (Konec prih.)

Iz Vojnika. Malo je bilo letos tako krasnih večerov, kakor je bil predvečer sv. Cirila in Metoda. Tej natorni krasoti so še pa pripomogli kresovi, pri katerih naš »nemški trg« ni zaostal. Res ni zaostal, marveč prekosil je vso okolico s svojimi pripravami. Ko se je zmračilo, naznanjal je zvoa glas prihodnji god naših blagovestnikov. Ob deveti uri so na prijaznem hribčku Matere božje zahrumeli možnarji, da je odmevalo in se lepo razlegalo po prijazni dolini Hudinje. Na to spustilo se je nekoliko raket in so vžgali na rečenem gričku, kakor tudi okoli in okoli pri Sv. Tomažu na Konjskem, v Arelinu itd. več kresov. Med tem pa so zažigali umetalni ogenj, rdeč, moder in v raznih barvah skupaj pri cerkvi Matere božje, da se je kar rdečila in modrila daleč na okolu. Tu so pokazali Slovenci svoje spoštovanje do slovanskih apostolov, pa tudi drugi dan v tem, da jih je precej v cerkev prišlo. Tako, dragi Slovenci, bomo najboljše slavili god naših blagovestnikov, da hodimo v luči sv. vere, katero sta svetnika prižgala našim prednamcem in se zatekali v tiskah v senco sv. križa, katerega visoko držita sv. brata. Pa ne na enem samem mestu, marveč tudi na večih v naši fari se je streljalo. Največ so temu pripomogli za vse dobro vneti tukajšnji Slovenci, katerih imena mi je dolžnost omeniti. To so gg. Kvas, Vratarič, cerkveni ključar Žgajnar, kakor tudi župan Skofjevaški Bikovšek in več Št. Tomaževanov. Hvala vsem! Da je bilo vse to krop na nemčurske pametne (!) glavice in jih je ogenj bodel, kakor čuka dnevna svetloba, tega mi še omeniti ni treba. In tega tudi ne bi, da ni nekdo rekel, da se hoče s tem le Nemcem (?) Vojniškim kljubovati. In zdaj še naj mi kdo reče, da nimajo naši nemčurji mesto možgan pezdirja v glavi! Torej vsi kresi in vse razsvetljave je vselej »kljubost« Vojniškim nemčurjem, za katere se vendar pameten človek zmeni toliko, ko jud za prodano blago. Še to mi

je omeniti, da so imeli pri »Franceljnu« vsi »Nemci« odprtje kopelice. Začeli so lepo. Popoldan je bil tepež pri Franceljnu, zvečer so pa »tuš« dobili. Kar še je pa več, povém še drugokrat.

Iz Frama. (Častni spomin.) Bilo je dne 12. avgusta 1882. V prijaznem Framu bilo je zbrano mnogo odlične gospode, a še več priprostih ljudi. Praznovali so vesel praznik. Ta dan namreč bil je odlikovan tamošnji posestnik France Divjak s srebrnim križem s krono. Minilo je od istega veselega dnéva skorej deset let. Zopet se je zbiralo v Framu ljudstvo dne 23. julija t. l. pred hišo omenjenega posestnika. A ta dan ni bil vesel, kar so pričale solze v očeh vseh zbranih. Prišli so spremit na zadnji poti vrlega občana Franc Divjak-a, ki je izdahnih svojo blago dušo dne 21. julija v svojem 76. letu. Več velecenjenih gospodov prihitelo je od daleč, da so se pridružili dolgi vrsti farmanov in šolske mladine. Rakev zakrivalo je mnogo krasnih vencev. Trije so imeli na dragocenih trakovih napise, ki označujejo zasluge rajnega Fr. Divjak-a. »Framska občina svojemu nepozabljivemu, zasluženemu predstojniku«, glasi se prvi napis. Da, rajni je bil več let župan in se je vsekdar trudil in pomagal svojim soobčanom. Skrbel in živel je za blagor kmetskega stanú, katerega je po svojih močéh povspeševal, zatrjeval in branil; to pa ne brez uspeha! Napis drugega venca: »Framska šola iskrenemu prijatelju mladine«, priča, da je ljubil Fr. Divjak omiko in napredovanje, ljubil šolo. Bil je dolgo let šolski ogleda in načelnik krajnega šolskega sveta. V tem času pripravilo se je v Framu sedanje šolsko poslopje. Tretji napis pa, na prekrasnem slovenskem traku — podarjenem z vencem iz Maribora — namreč: »Tvoje življenje je koristilo narodu, Ti ostaneš nam v vekem spominu«; opozarja nas, da je ljubil Divjak svoj narod in jezik slovenski. In v resnici, narodnost bila mu je sveta, kakor vera in ljubezen do domovine. Daroval bi ji bil zadnjo kapljo krvi. Omenimo še, da je bil umrl posestnik čez trideset let cerkveni ključar, kjer se je zelo trudil, da se je zidala krasna, nova framska cerkev. Bil je tudi čez štirideset let oče ubogih. Zelo so ga ljubili in spoštovali gg. Oroslav Caf, Božidar Raič, Davorin Trstenjak in drugi. Fr. Divjak je bil v obče mož, sicer priprost, a omikan, mož jeklenega značaja. Mnogo očij se je solžilo po njem, mi pa želimo, da so mu resnične besede pesmi, ki so mu jo zapeli na pokopališču, po pevanju framskih deklet, gospodje učitelji in njegovi stari znanci:

Blagor mu, ki se spočije,
V črni prsti v Bogu spi.
Lepše solnce njemu sije,
Lepša zarja rumeni.

Od Sv. Miklavža pri Laškem. (Posnemanja vredno.) Tukaj je jako razširjena »Družba sv. Mohorja«. Mala je župnija, pa je najbogatejša na številu družbenikov, če primerjamo število prebivalcev župnije — v vsej naši vladikovini. Vsako leto se število zdatno poveča; ravno tako bode tudi v prihodnjem družbinem koledarju lepo število videti, namreč 115. Največe zasluge imajo pač č. g. župnik pri tem: vse storijo, da se le dobra reč širi, in da se budi narodna zavest. Pri nas se prej ni ničesar koristnega bralo; sedaj imamo pa razne slov. časopise naročene, v katerih se marsikaj podučljivega in koristnega najde. In to je tudi zasluga gosp. župnika. Župljani pa jih tudi radi ubogajo, da je kar veselje. Na predvečer slovanskih apostolov, so v Ločah trije kmetje, namreč: Mart. Deželak, Mih. Pavčnik in Ant. Volavšek vsak svoj kres zažgali, in prvi je še priskrbel strel, ter lepo ubrano slov. petje, da je bilo veselje tem popolniše.

Od Sv. Andraša v Slov. gor. (Narodno veselje.) Veselo in ponosno zre bela cerkva Sv. An-

draža iznad prijaznega hribčka v široko Pesničko dolino. Zakaj bi pa tudi ne bila ponosna na-se, saj so v njeni župniji prebivalci, verni Slovenci, ki se zavedajo, da jih je rodila mati slovenska, da so sinovi matere Slave. Kako prešinja narodna zavest srca vrlih Svetandraževčanov, pokazalo se je že mnogokrat v obilni meri in tudi dne 17. julija. Že izborna petje nekaterih Mariborskih dijakov, sinov Slov. gorice, pri službi božji naznanjalo nam je, da se vtegne svečanost, ki jo priredi domače bralno društvo v spomin slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, dokaj sijajno obnesti. In res! V nedeljo popoldne po dokončani cerkveni pobožnosti zbralo se je ogromno število ljudstva v gostilni g. Tomaža Toša, kojo sta kinčali slovenska in cesarska zastava. Občespoštovani, velezaslužni domači g. župnik Josip Kukovec je kot predsednik otvoril svečanost. Po krepko doneči pesni »Slovenec sem« pozdravil je prisrčno zbrano množico, ude in neude, pred vsem pa došle tuje goste od Sv. Jurija ob Ščavnici, od Sv. Antona v Slov. gor., od Sv. Lovrenca v Slov. gor. in Mariborske dijake, koji so s svojim milim petjem svečanost od konca izvrstno povspeševali ter občno veselje vidno pomnoževali. S pomočjo čast. g. gostov od Sv. Jurija ob Ščavnici, ki so izborni pevci, glasile so se krasne slovenske pesmi pod vodstvom vrlega domačega g. nadučitelja Ivana Strelec-a. Dobro premišljen slavnostni govor, v katerem je naš odlični faran Jurij Strah z navdušeno in prepričevalno besedo razjasnil zasluge slovanskih blagovestnikov za nas Slovence, segal je gotovo vsakemu navzočemu globoke v srce, vsaj so mnoga odobravanja pričala za to. Po vsporedu razveseljevali so se navdušeni gostje združeni še do poznega večera. Zelo nas je veselilo videti med nami kot gosta obče priljubljenega gosp. župnika od Sv. Bolfenka in čast. g. Josipa Kronvogel-a, sodnijskega pristava od Sv. Lenarta v Slov. gor. Veselilo se je z nami pa tudi nekoliko gostov rodoljubov od Sv. Ane, od Sv. Bolfenka in od Sv. Marka na Dravskem polji. Med krasno donečim petjem, med navdušenimi govori in prisrčnimi napitnicami, kakor tudi med prjateljskimi pogovori preteklo so nam hitro vesele ure, v kojih smo si združeni razgrevali srca za blag naš slovenski narod. Razšli smo se radostnega srca, katero je polnila goreča želja, da bi se kazalo po vseh krajih Slov. gorice enako narodno gibanje, enako navduševanje za sveto našo stvar; želja, da postanejo vendar nizki pa krasni griči Slov. gorice in jih vrli prebivalci močen val proti sovražnim nam sosedom. Narodni Svetandraževčani že kažejo, da se radi drže svojega gesla: Složno naprej!

Z Dobrne. (Zahvala.) Pred kratkim so nas zapustili velečastil gospod Matija Karba kot župnik v Zrečah, kateri so službovali tukaj kot kapelan blizo šestnajst let. Ko so nam v nedeljo po pridigi naznanili svojo ločitev, je marsikateremu župljanu zaigrala v očeh solza žalosti; in to ni brez vzroka, kajti blagi gospod so v teh letih delovali v blagor župljanov v vsakem obziru. Niso le nas podpirali samo v duhovnih stvaréh, ampak tudi nam dajali dobre svete, krščanske časnike in bukve med nas razširjali in tudi gmotno, posebno pa ubožčke podpirali. Kdor je iskal pomoči pri njih, gotovo so mu bili pomagali. Ubožci so bili že tako razvajeni, da so kar dvajsetico v dar prosili; a ta gospod tudi pri svojih skromnih dohodkih nobenemu niso darila odrekli. Bog jim povrni tisočkrat!

Od Sv. Janža na Dravskem polji. (Sv. birma. Unio catholica.) Dne 2. in 3. rožnika imeli smo čast med seboj imeti mil. g. knezoškofa, ker so takrat naši nježni mladini zakrament sv. birme delili. Njih prihod počastili smo s šolsko mladino, učiteljstvom, požarno brambo in razno občinstvo. Na čelu birmancev

predstavila se je najmlajša hčerka nadučiteljeva milostljivega gospodu z mičnim šopkom in ganljivim nagovorom. Srce mi je od veselja ploskalo, ko sem gledal ta ganljivi prizor. Hvalo priznavamo našim vrlim Rovenskim fantom, kateri so tudi tamkaj v čast mil. knezofsku lep slavolok priredili z napisom: »Na srečno svidenje«. Vsa čast tudi g. gostilničarju Šimonu Fras-u, po domače »Tamboru«. Le-ta je takrat na svoji gostilni na vsa okna in vrata izobesil same slov. zastave ali trobojnice. Živio! Vzglede bi si naj vzel oni gostilničar v Loki, po imenu Kök, kateri še vedno nad svojimi vrati prodava »Eugenbau-Weinschank«. Njegova misel je, da drugače ne more svetu pokazati, da zamore nekaj nemški krokati, kar se je baje naučil tam gori v rajhu, ko je za hlapca služil. Dne 31. maja treščila je strela in ob enem tudi vnela poslopje Jurija Klajnskega v Zatoľičah. Gospodinja bila je v tem trenutku v kuhinji pred ognjiščem, ter jo je strela déla ob vso zavest in so jo zato naravnost v bolnišnico v Ptuj izročili. Omenjeni bil je zavarovan pri zavarovalni družbi »Unio catholica«. Škoda se je precej naznanila osrednjemu ravnateljstvu in g. generalni zastopnik iz Gradca došel je na lice mesta ter škodo precenil in v kratkem času je poškodovani, skoz našega zastopnika g. Josipa Šnudrl, vso zavarovalno svoto prejel. Priporočuje se ta zavarovalnica ter ona le katoličane, oziroma njih imetje, stalne in premične reči proti požaru zavaruje prav po nizki ceni. Kdor ni katoličan, ne more si tudi svojega imetja pri ti zavarovalnici zavarovati. Opomnim tedaj še drage rojake, naj se blagovolijo obračati, ako si hočejo pri katoliškem društvu zavarovati svoje imetje, do Josipa Šnudrl, zastopnika »Unio catholica«. Prepriča se lahko vsak, da je omenjeni zastopnik pripravljen vselej ponudbe reševati in pojasnila dajati. Tedaj po geslu: svoji k svojim!

Iz Ptuja (Zborovanje.) Kakor je znano, je imela ptujška »podružnica sv. Cirila in Metoda« svoje zborovanje v Podvincih pri Ptuju. Mnogo ljudstva se je zbralo. Bilo nas je več stotin. Prišli so posestniki iz bližnjih vasij, celo iz Sv. Marka. Prišla je tudi ptujška slov. gospoda v obilnem številu. Med njimi omenjamo g. c. kr. notarja Ožgan-a in Koser-a, advokata dr. Horvata in zlasti izborno slovensko rodbino Planinšekovo. Videl si med drugimi tudi odlične goste. Tako so nas počastili profesor Lilek iz Serajeva, profesor Krambergar iz Dunaja, nekateri č. gg. duhovniki in mnogi vrlji gg. učitelji iz bližine. Narodni Podvinčanje okrasili so za to svečanost svojo vas. Hiše, opletene z vencji, dva slavoloka, vihrajoče zastave — vse to je iznenadilo oko. A premile narodne pesmi iz čilih zrl vaških deklet in fantov so pojile uho. Pri vhodu v vas pozdravil je član občinskega odbora vse došle goste. Pevci ptujške čitalnice zapeli so »Lepa naša domovina!« Mej glasnimi živio-klici prišli smo do drugega slavoloka z nadpisom »Dobro došli!« Tukaj sta podarita fant in deklica dosedanjemu predsedniku ptujške »Podružnice sv. Cirila in Metoda«, preč. g. o. B. Hrtiš-u lep šopek s primernim nagovorom. Vaška dekleta in fantje so zapeli dve narodni pesmi. Nad nami so plapolale slov. trobojnice, a nad zborovališčem vihrala je dolga cesarska zastava. Pri zborovanju je pozdravil predsednik vse pričujoče prav srčno. Pevci so zapeli in ustal je slavnostni govornik, č. o. Konrad Stazinski. V navdušenem govoru opisal je življenje in delovanje sv. slovenskih bratov, katerih ime nosi naša družba. Vmes je vpletal poučne opomine. Med drugim je razložil ljudstvu, da se deli veliko slovansko debló na veje. Ena skrajna veja smo mi Slovenci. Povedal je gospod govornik, da luč Kristusove vere gori sedaj vsem Slovanom, ki štejejo čez 100 milijonov duš, a pred prihodom slovanskih apostolov

ležala je v srcu slovanskih narodov tema malikovalstva vsaj pri veliki večini. Sklep govoru so bile besede nepozabnega škofa Slomšek-a, naj cenimo, častimo in ljubimo lepo svojo materinščino. Glasna pohvala odškodovala je gospoda govornika za velik trud. Na to je razložil gospod dr. Brumen pomen, namen in osnovo »Družbe sv. Cirila in Metoda«. Oglasilo se je 78 novih udov in tako šteje sedaj Ptujška »Podružnica sv. Cirila in Metoda« 124 udov. V denarju se je nabralo pri vpisovanju udov čez 50 gld. Pri volitvi izbrali smo si novega predsednika, č. o. Konrada Stazinskega, kajti dosedanjí predsednik ne more več izvrševati posla, ker je oddaljen od Ptuja. S petjem je končal shod. Sedaj so se začeli navzoči prosteje gibati. Solnce je zašlo za sinjim Pohorjem, ko smo odhajali od prijazne vasi. Vrlji Podvinčanje, zapomnite si, kar ste slišali preteklo nedeljo. A Vi, posestniki iz drugih vasij, pravite svojim mlačnim sosedom, kako naj ljubi Slovenec svoj jezik, v katerem mu je mati prepevala pri zibelí, v katerem ga je učila spoznati Boga in v katerem bodo za nas molili pozni vnuki, ako jim ohranimo slovensko govornico. Možje Slovenci, cenite, častite in ljubite slov. besedo, katero govorite od zibebe do groba, Vi in Vaši otroci in Vaši znanci in v kateri bodo molili za Vas še pozni potomci!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Gotovo je, da odstopi minister dr. Pražak in to je, brž edino, kar so dosegli Mladočehi. Naslednika pa dr. Pražak ne dobi, ker vlada ne mara stopiti v dotiko z mladočeskimi poslanci in dr. Pražak je bil tako zvani minister-rojak t. j. »zaupni mož« za česke zadeve. — Nemški minister-rojak, grof Kuenburg pa je dobil čast tajnega svetovalca Nj. veličanstva. Tehtnica se torej vidno nagiba na stran nemških liberalcev. Tudi to si lahko mladočeska stranka zariše na svojem rovaši.

Štajarsko. V deželnem šolskem svetu dela se prav na tihem na to, da dobimo po naših trgih in mestecih čisto nemške ljudske šole. Na tak način se vzviša število šol, za katere mora cela dežela plačevati in kar je še huje, prepír med slov. in nemškutarskimi prebivalci se ne zatre, marveč vtrdi tako, da ni več upanja, da se kedaj konča, kajti dve šoli v malem trgu od kod dobite otroke? Gotovo le s tem, da se vabi slov. deca v nemško šolo, sicer bi le-ta bila k malu prazna.

Koroško. Nekaterim gospodom v Celovci mrzi, da še je ljudij na deželi, ki ne znajo nemški; zato delajo sedaj za šole, se ve, da nemške, celo visoko v planinah, tako v Ukvah in sedaj že neki tudi v Selah. Tje je celo deželni predsednik se podal gledat, ne kaže-li postaviti jim šole. To je nesrečna misel, kajti ondi so hiše raztresene daleč po planinah in otrokom bi celih tri četrt leta ne bilo moči priti do šole. — Volitev poslanca v deželni zbor na mesto P. Laxa se vrši dne 20. avgusta; ni dvoma, da se izvoli kdo iz »bauernbunda«, torej nemškutar.

Kranjsko. »Tiskovno društvo« v Ljubljani si je kupilo hišo in je svojo tiskarno une dni prestavilo vanjo. To je velik napredek v kratkem času. — Ako pojde deželni predsednik, baron Winkler v pokoj, pride na njegovo mesto neki za gotovo iz Gradca c. kr. dvorni svetovalec, grof Chorinsky. Slovenec ni, a zna slovenski ter je na glasu dobrohotnega uradnika, ali je za Kranjsko pa to že zadosti?

Primorsko. Notranje ministerstvo je odobrilo

načrt, po katerem se naj nekatere reke uravnajo, v prvi vrsti Soča, ki dela spomladi veliko kvara, ako sneg naglo skopne. Stroškov se računi na 50.000 fl., ali izplačajo se po malem, v petih letih. Ravnatelj na kmetijsko-kemiškem poskuševališči v Gorici, g. Ivan Bolé je dobil red železne krone.

Tržaško. Kako so se laški capini zagrizli v sovražstvo do slov. ljudstva, vidi se iz tega, da jim ni povolji, ker stojijo slov. kmetje pred cerkvo sv. Antona, kedar čakajo na službo božjo. Naši ljudje so jim kar »lenuhi«; da pa laški »facchino« polegne, kjer se mu zazdi, tega pa ne vidi nihče. — »Šolska vrtea«, katera vzdržuje družba sv. Cirila in Metoda pri Sv. Jakobu in v Rojanu, sta sklenila slovesno za to poletje svoje poučevanje.

Hrvaško. Mesta so za vsak narod važna in narod brez mest ne more se vspeti do večje veljave. Hrvaško ima v celem kacic 20 mest, ali nekatera so jako majhna, bolj trgu, kakor mestu podobna. Čez 10.000 prebivalcev ima le čvetero mest: Zagreb, Osjek, Zemun in Varožljin. V vseh mestih prebiva pri 28.000 Nemcev in 6000 Madjarov poleg 112.000 Hrvatov.

Ogersko. Novi minister za trgovino, Bela pl. Lukacs je našel veliko dela iz zapuščine svojega prednika, vpraša se samo, bode-li mu kos in še posebej, če bode denarja za naprave, katere je izmislil pok. Baross v povzdigo madjarske trgovine. Desna roka je novemu ministru drž. tajnik Jožef Tarkovich.

Vunanje države.

Rim. Nuncij ali poslanik Nj. svetosti Leona XIII. na Dunaji, Galimberti pride v Rim za kardinala Rimske cerkve in na Dunaj pošljejo sv. oče poslanika v Monakovem, Agliardija. Galimberti gre že v tem meseci iz Dunaja.

Italijansko. Ker bode v Genovi velika Kolumbova razstava, poda se tje tudi kralj Umberto in najbrž tudi kraljica Margarita proti koncu tega meseca. — Minister za uk prevstvarja poučevanje na gimnazijah, za grščino ne bode več prostora, več časa pa dobi nova zgodovina, le-to je menda edino v novem načrtu hvale vredno.

Francosko. Med anarhisti je v Parizu največ Nemcev in se ve, da to le neti sovražstvo do Nemcev pri francoskem ljudstvu, katero že od nekdanj Nemcev ne mara. — V mestnih zastopih že službe niso več, kakor prej, častne, ampak njih udje dobivajo že v večih mestih gotovo plačilo — na stroške svojih volilcev.

Angleško. Gladstone še ni vesel svoje zmage pri zadnjih volitvah, kajti huda bolezen ga tare, vendar pa je upanje, da ozdravi ter stopi na čelo novi vladi. Za katoliško cerkev in za irsko ljudstvo je Gladstone veliko bolj, kakor je bila dosedanja vlada.

Nemško. V tem, ko biva cesar Viljem na angleški zemlji, ščuje stari Bismarck marljivo zoper njegovo vlado in tako tudi zoper cesarja, posebno v Jeni je starec skorej na ravnost govoril zoper njega. — Da se o nedeljah ne vsprejme več blago na železnice, to je sedaj že gotovo in dobro, kajti kdor ima poslati kako blago, stori to lahko v delavnih dnevih. Na Nemškem imajo po takem, vsaj na železnicah, ljudje v resnici več počitka, kakor ga imajo pri nas, da-si nismo brez postave »o nedeljskem počitku«.

Rusko. Kolere še ni konec, ampak samo dne 29. julija je v raznih krajih za-njo 1482 ljudi vbolelo, 971 pa umrlo. — Ruski listi tajé, da bi bila vlada kedaj podpirala ljudi, ki so umorili bolgarskega ministra Belčeva.

Bolgarsko. Čvetero morilcev, ki so obstali, da so bili več ali manj krivi pri umoru ministra Belčeva,

so uni teden obesili; za Milanova je prosila celo sodnija pomiloščenja, toda Stambulov je ni uslišal, temveč on je napisal na prošnjo: »Izdajalcu domovine ni milosti!«

Srbsko. Radikalna stranka je izgubila precej zaupanja na deželi in najbolj zato, ker je napravila dolgé, ne da bi se znalo, za kaj da jih je bilo treba.

Tursko. Zoper kolero se postavlja tudi turska vlada, ali nihče nima prav zaupanja v nje naredbe. Doslej pa v deželah, kar jih je pod tursko oblastjo v Evropi, še vendar-le ni bilo te bolezni.

Afrika. V državi Kongo so domačini umorili francoskega častnika, ker je prišel čez reko Hollakoto pa ni imel za to pravice. Iz tega pa se začnó lahko hude praske, iz kraja v besedah, potem pa mogoče, da tudi z meči.

Amerika. V republici Venezueli ne morejo se zjediniti, koga naj volijo za predsednika. Doslej ima vso oblast nek Ciespo v rokah, poleg njega pa se ponuja še šestero mož za to »častno« službo.

Za poduk in kratek čas.

Kako so Prusaki rešili Joška.

Napisal J. Sattler.

(Dalje.)

Moravska Tribava je malo mestece; toliko, kakor Celje. Mene so nastanili v jednonastropni hiši pri nekem tkalcu. S tem rokodelstvom se peča večina prebivalcev. Bilo nas je šest vojakov; med drugimi tudi desetnik. Od kraja smo stanovali vsi vkup pri tleh. Ko sta pa izvedela gospodar in gospodinja, da sem bil jaz dijak, moral sem v prvo nadstropje. Tovariši, posebno desetnik, so me zavidno gledali zaradi prvega mojega povišanja. Jedel sem z gospodarjem in dobil lepo postelj.

Kakih deset dni smo ostali v prijazni Tribavi. Preživel sem najlepše dneve vojaškega svojega življenja. Res smo se morali mi »regruti« dan za dnevom vežbati v orožju; res nam je delalo snaženje obleke in oprave mnogo sitnosti; hoditi nam je bilo tudi pogostoma na »prefel«; ali vse to se mi je zdelo sedaj le zabava. Čutil sem se popolnoma domačega. Gospodar in gospodinja sta ravnala z menoj, kakor s svojim sinom.

Zvečer smo navadno malo posedeli in se razgovarjali o vojni in domovini. Pravil sem jima, kako hudo se godi nam Slovincem, ker imamo do malega samo tujo gospodsko, ki zaničuje naš jezik in nam vsiljuje nerazumljivega; vrhu tega živi med nami mnogo nemčurske smeti, ki opravlja najgrši posel, to je, da izdaja in sramoti domovino našo. Ljubezniva moja gostilnika sta bila iskrena Slovana, toraj sta me kaj dobro razumela. Čudil sem se posebno gospodinji, ki je vroče branila svoj narod. Mislil sem si, ko bi bile slovenske naše žene takšne, sesali bi njih otroci že z mlekom ljubezen do rodne zemlje.

Šest in dvajset let je minolo od tega časa. Čehi so v tej dobi silno napredovali v vsakem oziru. Tudi pri nas se je marsikaj izpremenilo; ali kako daleč smo zaostali za severnimi brati! Kje vidiš pri nas tisto navdušenje za domovino? Kje tisto žilavo poteznanje za narodne pravice? Ves česki narod — od najpriprostejega seljaka do najimennitnejšega mestjana — prešinja danes globoka narodna zavest. Kako je pa pri nas? Oj žalostna majka! Po uradih, skorej vsakojakih, se nemškutari; v šoli vbijajo učitelji deci naši okorne nemške besede v glavo; po trgih in mestih se sliši večjidel nemška govornica. Če se snideta dva v gospodskih suknjah, govornita brž blaženo nemščino. Nikjer ni oduševljenosti

za domovino; nikjer krepkega delovanja; vse se giblje zaspano. Ni malo omikanih rojakov, ki mislijo, da so že silni domoljubi, ako le čitajo kak slovenski časnik, ali pa se skrivaj jezé na naše zmage. Če ostanemo Slovenci takšne narodne reve, zagledali ne bomo nikdar boljših dnij.

Vendar nadaljujmo rajši Joškovo povest.

Naglo so potekli prijetni dnevi Tribavski. Neko jutro odrinemo na vse zgodaj. Razume se, da sem se najiskrenejše poslovil od te gostoljubne hiše slovsanske, objubivši, da se oglasim pri zmagoslavnem povratku.

Bilo je to proti koncu meseca junija. Sedaj smo se bližali odločilnim dnevom. Pohodi (marši) so bili silno mučni; vročina neznosna. Ob meji so se že vršile manjše in večje praske. Prebivalci so bežali kar tropoma pred sovražniki. Srečavale so nas po cele vrste vozov, obloženih z jokajočimi ženami in otroci. Tolažili smo jih, češ, da bomo že dali tem Prusakom. Žito je krasno stalo in dozorevalo; kmet je pa zapuščal dom. Ko se je vračal, bilo je vse poteptano; na mestu hiše svoje našel je žalostno pogorišče.

Vojaške oblasti so najstrožje izvrševale vojne zakone. V neki vasi ob meji smo ustrelili tamošnjega učitelja, ker je bil Pruski vohun. Običajnih pet in dvajset so pa naštehi malo da ne vsak dan komu; saj se je za to našla klop v slednji hiši; ako pa te koristne oprave ni bilo pri roki, pa hajdi čez boben!

Dne 30. junija smo šatorili na nekem hribčku. Tu smo dobili prvi okus o pošteni vojni. Kuhali smo si ravno zajutrek, kar prifrčijo krogle od severa, kakor bi nam hoteli Prusaki k mesu še dodati železnih emokov (knedljev). Takoj prekucnemo kotle in hajdi naprej s prijaznim želodcem. Tresti me je začela neka čudna, doslej neznana mrzlica. Na srečo so letele vse krogle preko nas, kakor žareče ptice. Ni še prišla ura. Mene vzlasti je že čakala polna kupa britkosti. (Koniec prih.)

Smešnica. V nekej bolnišnici so drgnili strežaji vsak dan na protnu trpečim bolnikom bolne ude, kar jim je zadajalo tolike bolečine, da so razven jednega vsi strašno kričali in stokali. Ko vprašajo nekóč voljnega bolnika, kako more tolike bolečine tako mirno pretrpeti, odvrne jim ta smijóč se: »Kako ste neumni! Ali mislite, da jim jaz bolne svoje ude nastavljam, da bi mi jih drgnili? Kaj se!«
A. K.

Razne stvari.

(Potrjenje.) Nj. veličanstvo svitli cesar je potrdil izvolitev g. Jožefa Farsky, tovarnarja Slov. Gradei, za namestnika načelniku v okr. zastopu Slovenjegraškem.

(Slovesnost.) Mil. knezoškof so obiskali véceraj na Spodnji Polskavi one č. gg. duhovnike, ki so obhajali pri tamošnjem vlč. gospodu župniku J. Hrčiču svojo 25-letnico ali srebrno sv. mašo. Med temi je č. g. župnik, prof. dr. Pajek in dekan J. Tombah.

(Častitka.) Dnes ob 10. dopoldno so se poklonili preč. gospodu Ignaciju Orožen, inf. stolnemu dekanu in protonotarju, preč. gg. korarji stolne cerkve v Mariboru in mnogobrojna deputacija č. duhovščine naše škofije o priliki 50-letnice mašništva ter so jim izročili častno darilo stolnega kapitola in č. duhovščine: zlato verižico, prstan in križec, mašno opravo za velike sv. maše in krasno vezan brevir. Zlata sv. maša pa se vrši na ve liko gospojnico v stolni cerkvi.

(Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za »Salesko dolino« v Šoštanji ima svoj občni zbor dne 7. avg. popoldne ob 4. v čitalničnih prostorih. Vspored: 1. Po-

ročilo odbora. 2. Volitev novega odbora. 3. Vplačevanje letnine. 4. Razdelitev družbenih knjižic. 5. Vpisovanje novih udov. 6. Prosta zabava. K obilnej udeležbi vabi
Načelstvo.

(Prošnja.) Odbor »Slov. pevskega društva v Ptuj« uljudno prosi vse tiste p. n. poverjenike, kateri še doneskov niso pobrali in odposlali, naj to storé v teku tega tedna, da bode moč račun skleniti o pravem času.

(Obč. volitve.) V občini Ptujška Gora je voljen za župana g. Ivan Kranje, obč. svetovalci pa so gg.: Marko Topolovec, Anton Koren in Blaž Griškovič. V občini Majšperk je župan g. Ivan Turkuš in obč. svetovalci gg.: Anton Zagadin, Andrej Fideršek in Janez Korže. V Studenicah je padel dosedanji Jožef Wetzel in na njega mesto je izvoljen vrli narodnjak g. Jožef Korošec za župana.

(Občinske volitve.) V Ormoži vršijo se dne 8. in 9. avgusta volitve v mestni zastop. Nemškutarji so že dalje časa vsi po konci in v hudem strahu, da propade njih stranka. Kdor misli dobro za mesto, pa želi iz srca, da se to izgodi.

(Dijaška kuhinja) Vsi vlč. duhovni gg., ki so se udeležili pogreba prebl. rajnega Šmarskega dekana in častnega kanonika M. Ivane, odpovedali so se velikodušno odškodnini, ki jim je bila za pot od rajnega namenjena ter so jo vzajemno prepustili dijaškina kuhinja v Mariboru in Celji. Vsaka dobi vsled tega domoljubnega čina 70 gld. Bog plati stokrat!

Odbor dijaški kuhinji v Mariboru.

(Kopaljšča.) Koncem julija je prišlo na Slatino 1574, v Laški trg 593 in Varožljinske toplice 1256 tujecev.

(Bela zastava.) Raz streho c. kr. okr. sodnije v Ormoži je vihrala dne 28. julija bela zastava — znamenje, da ni bilo jetnika v njej. Odkar stoji le-to splotje, ni se to bilo še zgodilo. Tudi tokrat je vihrala zastava samo tri ure, kajti že za tem malim časom déli so necega tatú pod ključe.

(Posebni vlak) z znižano ceno gre dne 12. avg. v Marija Celje. Kdor želi tje romati, naj se za vozni list potrdi o pravem času; poizve se o njem pri Jakobu Zagadin-u, krčmarju v Sesterzah ali pri odboru za potovanje v Ljubljani natančneje.

(Na prodajo) je lep stekleni svečnik, ki je v neki cerkvi visel le 6 let in veljal 150 gld. Ako katero cerkveno predstojništvo želi isti »luster« kupiti, dobi ga za nizko ceno. Ker so si tamkaj omislili nov luster v gotiškem slogu, cerkvi primeren, zato je prejšnji na razpolago pri cerkv. predstojništvu Sv. Jurija na Remšniku.

(Reka Mura) je dne 23. julija bila tako narastla, da je čez obrežje stopila in po travnikih otavo poplatila. Okoli Ljutomera pa je se Ščavnica tako razlila, da je več snopja bilo v vodi. Žal, da se je to zgodilo na večih krajih.

(Komedijska.) Kakor smo slutili, tako se je tudi zgodilo v okr. odboru Mariborskem ter je vseh petero gospodov na novo voljenih v okr. šolski svet. Ako še kdo ne pozna teh »častnih mož«, podamo mu radi njih imena: lekar Bancalari, vinotržec Pfrimer, »baron« Pistor, žolnir Prodnigg in zastavničar Zwetler. Kaj ne, da so ti možje veščaki za ljudsko šolo in na slov. tleh ali ka-li?

(Nezrelo sadje) je jako škodljivo, vendar pa ga jedó radi otroci, ako so neubogljivi in kar je neverjetno, prinese se tudi večkrat na trg, na prodajo. V Mariboru so te dni deset jerbasov tacega sadja vzeli prodajalcem ter ga vrgli v Dravo.

(Nesreča.) Uno nedeljo je padlo triletno dekle Neže Babič, čoharice v Bistrici na kor. železnici, v potok, ki teče mimo hiše ter je utonilo, predno ga je mati zgrešila.

(Zelnik.) Na perinji zelja nahaja se v tem času že več kupčkov rinenih pičic; te so drobna jajčica belinov — metuljev in iz njih se zvalijo potlej gosenice, vničevalke zelja. Kdor ta jajčica torej izreže iz perinja ter jih vkonča, njemu ne bode potem mučkatii gosenic. Na delo tedaj, gospodinje!

(Otroški vrtec) vzdržuje nemški šulverein v Ormoži; v tega je šlo v petek 6 let staro deklet Ivana Kovačiča, tamošnjega sodarja, toda na poti je zabredlo v mlako in je utonilo. Še le čez kake tri ure so izvlekli njegovo truplo iz vode.

(Krčmarska zadruga) ustanavlja se za celo štajarsko deželno. Ne vemo, če je potreba za-njo, to pa je gotovo, da bode za-njo treba denarja.

(Požar.) Dne 24. julija je zgorela Francu Kolariču, posestniku na Kicari pri Ptujju, hiša, gospodarsko poslopje in vsa krma, kar je je imel pod streho.

(Častno občanstvo) je podelila občina Spodnja Polskava svojemu župniku, vlč. gosp. Jožetu Hrziču za vezilo o 25-letnici mašništva.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali — č. gg. Hajšek Anton 30 gld. (ustn. in letn. dopl.), Petan 10 gld. (ustn. in letn. dopl.), Korošec Fran 70 gld. (ustn. in letn. dopl.), Murkovič 10 gld., Koepek 10 gld., Kandut 2 gld., Tamše 9 gld., Višnar 3 gld., Rotnik 2 gld., Cestnik, Gregorc, Kardinar, Kržišnik in Urban po 1 gld.

(Duhovniške spremembe) Č. gospod Anton Cestnik, mašnik v bogoslovji, pride za kaplana v Stari trg in č. g. Pankracij Gregorc, mašnik v bogoslovji, za duhovn. pomočnika na Polzelo.

Loterijske številke.

Gradec 30. julija 1892:	7, 53, 43, 47, 37
Dunaj >	80, 50, 51, 21, 28

Učiteljska služba.

Na trirazredni v IV. plačilni vrsti stoječi ljudski šoli pri Malinedelji se učiteljska služba z začetkom prihodnjega zimskega polletja stalno ali tudi začasno odda.

Nemškega in slovenskega jezika v govoru in v pisavi popolnoma zmožni prositelji naj vložijo svoje z dokazom avstrijskega državljanstva obložene prošnje, najdalje do konca avgusta t. l. pri krajnem šolskem svetu Malinedeljskem.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru,
dne 25. julija 1892. 1-2

V Ptujju, na najboljšem mestu, se takoj proda zarad silnega dovršenja zapuščine hram za 4500 fl. (najemina znaša 510 fl.) in posestvo, deset minut od Ptujja, s travniki in njivami za 1700 gld. Na hramu ostane 2000 gld., na posestvu 700 gld. hranilničnega denarja. Več pové Avgust Heller v Ptujju. 1-2

Izborno
proti
bolezni
želodca

Štajerska
deželna
Tempeljska
in
Styrijska slatina

vedno sveža napolnitev v novem
natakalnem preduhu, kamor se slatina
naravnost izliva.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatcu-Slatini, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vod, v specerijskih prodajalnicah in drogerijah, ki so na dobrem glasu. 5-5

Tovarna 10-15
J. Weipert & sin
v Stockeravi

priporoča vsakovrstne lastne gospodarske najboljše in novejšje stroje, kakor vitla, mlatilnice, rezalnice za sadje, stiskalnice, mline in vse rezervne dele itd. po celo nizki ceni. Plačilo na obroke. Potovalnih agentov ne pošljamo in zavolj priročnosti je naša vzgledna zaloga pri gospodu **F. Pišek v Hotinji vesi** (bei Kranichsfeld.) Stroji se pošljejo franco in 14 dni na poskušnjo. Ceniki zastoj.

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

Išče se kovač,

kateri zna dobro podkovati in druga kovaška dela opravljati, za občino **Zgornje Hoče**, kjer dobi kovačnico cenó v najem in najde dela dovolj.

Občina Zgornje Hoče.
Henrik Witzler,
predstojnik.

2-2

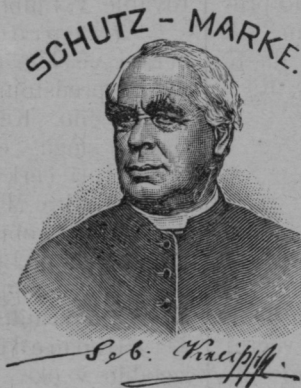
Novi živinski sejem

vrši se prvi ponedeljek po 3. avgustu vsakega leta (letos dne 8. avgusta) v **Spodnji Polskavi**. 2-2

Naznanilo.

Prodajalnica tik cerkve v **Rečiškem trgu**, v zgornji Savinjski dolini, s potrebno pravico za špecerijsko in manufakturno blago, odda se takoj v najem. Več pové

Janez Smodiš, 3-3
posestnik na Rečici, (pošta Rietz.) 2-2

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave** — ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudečih** štirivoglatih zavitkih **bratov Ölz** z varnostnimi markami: **podoba in ponvico**.

Ako se jej primeša nekoliko 14-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši** in **najizdatnejši** dostavek h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlč. g. župnika Kneippa edino pooblaščenata tovarna za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

Specijalne tovarne za

SISALJKE TEHTNICE

vsake vrste.

za vse svrhe.

☞ žlebe v vsaki velikosti. ☜ 17-20

Commandit-Gesellschaft für Pumpen- und Maschinenfabrikation
W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse Nr. 14.

Zapisniki brezplačno in franco.

Odgov. urednik B. Ferk.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

(Odgov. J. Otorepec.)